

DRUŻKA (5) *sb f*

sg N družk(a) (3). *pl N* družki (1). *A* družki (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI* (jeden z tych samych przykładów) – *XVII w.*

Towarzyszka panny młodej w obrzędzie weselnym, druchna; dorcium, paranympa, sodalis BartBydg (5) : *Vocabula turpium ac mundanarum mulierum* [...] *Dorcium, druszka BartBydg* 254b, 251b [2 r.]; *W vbiorach wyfzywanych będzie przyprowadzona do krolá/ dziewice zá nią/ družki iey przywiedzione będą tobie [sociae eius adductae tibi]. BudBib Ps* 44/15.

Szereg: »družki lub przydanki« (1): *A moy miły íamśiedzie cożeś to zgromádził/ Ktoźci ná takie Družki lub Przydánki rádźił. ZbylPrzyg* A2v.

Synonim: przydanka.

Cf **DRUCHNA**